

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גיליון מס' 146 / פרשת תרומה תשפ"ה

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדרך'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ד יעקב שמשון מלובלין זיע"א
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בנמ':

דף ע.

"מאימתי חייב, משיאכל תרטימור בשר וישתה חצי לוג יין"
סוגייתנו השבוע עוסקת ב'בן סורר ומורה': נער בן שלש עשרה, גנב כסף מאביו וקנה בו בשר ויין כדי לזלול ולסבוא, נסקל למוות!!! על מה? על זלילת בשר וסביאת יין?? בפרושו לתורה מסביר בעל האבן עזרא "כי לא יבקש חיי עולם הזה כי אם להתענג בכל מיני מאכל ומשתה"

כלומר, אין זה עונש, אלא שהחיים ניתנו לאדם במטרה ברורה; לקיים מצוות, להיות טוב ועוד יותר טוב... אדם שאינו מתכוון למלא מטרה זו אין לו מה לחפש בעולם

"מאחר וזוהי הפעם השלישית שאני רואה אותך עסוק בזלילה בשעת העבודה", הרעים ג'ף, בעל המסעדה בקולו על טוני, העובד החדש, "אתה מפוטר לאלתר!!!". טוני ניסה להתווכח: "איני מבין", טען, "בהסכם העבודה מפורש שיש לי זכות לאכול ממאכלי המסעדה כרצוני, ועכשיו אתה מפטר אותי על כך"; "יש לך טעות!", הבהיר ג'ף בתקיפות, "איני מפטר אותך על כך שאתה אוכל, אלא על כך שבעוד אני משלם לך כדי שתשרת את הלקוחות, אתה במקום זאת אוכל. לא לשם כך הבאתי אותך לכאן, לך לשלום..."

איך זה קשור אלינו?

מותר לנו לאכול, מותר גם להנות, אבל אסור, אסור לחלוטין לשכוח לשם מה באנו לעולם. לכל אחד יש מטרה משלו, אך אף אחד לא בא בשביל לאכול, נקודה...

יום שבת

השבוע למדנו בנמ':

דף ע:

"מנין שחזר שלמה והודה לאמו"
בגמרא השבוע: שלמה המלך זכה לדרגת מלכות שלא רבים זכו לה, הוא היה מלך המלכים, ובכל זאת, בת שבע אמו לא נמנעה מלבקר את מעשיו. משגילתה שהוא עסוק בסעודות מעבר לרצוי, כפתה אותו אל העמוד והלקתה אותו. כן, את מי שמשל בכל העולם! לימים הכיר שלמה המלך טבה לאמו על כך שהעמידה אותו על דרך הטוב

אכן, העונש הוא לא תמיד שלילי, התוכחה יש לה מקום, והחכם מכיר אף בטובה שתצמח לו ממנה

החווה מלובלין נכנס לבית הכנסת והנה רואה הוא את גדול תלמידיו, רבי נפתלי מרופשיץ, כשפניו מושפלות והוא נראה כעומד לפרוץ בככי, "מה קרה?" נבהל החווה למראהו; "מישהו בייש אותי באופן חמור, הסביר לי שאני פושע ועברתי", סיפר רבי נפתלי בשפל קול. "וכיצד הגבת?" התעניין הרבי, ורבי נפתלי השיב: "נשקתי אותו..."; החווה ביקש להבין, ורבי נפתלי בחריפותו הסביר: "למדתי בספר 'שבט מוסר' וגיליתי שכל עבודתי היא מן השפה ולחוץ, ולמעשה איני טוב כפי שאני סבור אלא אדרבה, גאוותן ופושע. התמלאתי בושה, וכשסיימתי לקרוא, נשקתי לספר והשבתי לארון"

איך זה קשור אלינו?

מאן דהו העיר את תשומת ליבנו על משהו שעלינו להשתפר בו? ראוי שנודה לו על כך, ודאי שלא נכעס

ליל שבת

השבוע למדנו בנמ':

דף סח.

"שלך קשה משלהם"

הגמרא השבוע מספרת, כי לפני פטירתו של רבי אליעזר בן הורקנוס באו תלמידיו לבקר. רבי אליעזר הוכיחם על כך שלא באו אליו ללמוד תורה, ואף התבטא בחריפות: "תמה אני אם ימותו מיתת עצמם". רבי עקיבא שאף הוא נוכח שם שאל: "שלי מהו?", ורבי אליעזר השיב: "שלך קשה משלהם משום שלבך פתוח כאולם, התועלת שהיית מפיק הוא פי כמה מאחרים". שנים לאחר מהן נסרק רבי עקיבא במסרקות של ברזל

ולמדנו מכך: מי שיכולותיו גדולות יותר, התביעה ממנו גדולה יותר

"טרות... תה... לחולם..." פנה רבי לוי יצחק מברדיטשוב לאחד ממתפללי בית הכנסת: "מה?" ניסה הלה להבין את שפתו של הרבי; "הן זה עתה סיימת שמונה-עשרה" הסביר הצדיק "תפילתך המהירה נשמעה בערך כך... למה שהבורא יתברך יבין אותך יותר משאתה מבין אותי?!"; "רבי", השיב האיש בשפל קול, "אבא מבין את בנו הפעוט בהגיותי, גם הרבש"ע מבין אותי!". סנגורם של ישראל חיך, אך בצאתו הבהיר לתלמידיו: "אתם לא תוכלו לפטור את עצמכם בטענה זו, איש זה הוא כילד פעוט שהברותיו מקוטעות, ואביו מבינו, אך ברמתם הרוחנית הינכם כילד גדול, שאם ידבר כך, האב לא ינסה להבינו אלא יעזר בו כהוגן"

איך זה קשור אלינו?

ניחוננו בכישרונות, ביכולות, או בממון יותר מאחרים? ראוי שהדבר יתבטא גם במעשים, אם במעשינו נתנהג כמו אחרים, אנו כבעיה.